

ledes som det forenede mig, saaledes som Vægen har foreskrevet det; De har jo Apparaterne, jeg kan ikke gøre det i min Dagligstue eller mit Køkken, det er jeg ikke indrettet paa. Dertil kan han svare: Det kan jeg ikke, thi der er en Straf af indtil 10,000 Kr. for at gøre det, og jeg er omgivet af Angivere blandt mine egne Folk, der ville se at tjene en Del af denne Bøde. Eller jeg kan gaa op paa en Restauration og bede om at faa den Drik, jeg holder saa meget af og er vant til; jeg vil ikke have det stærke alkoholholdige Bajerstøl, men det skal blandes paa en eller anden Maade, og jeg beder Restaurationen om at gøre det; men han siger saa: De maa undskyldte, De kan faa en Flaske Hvídtøl og en Flaske Bajerstøl og saa faa Lov til selv at hælde det sammen i Glasiet, men hverken jeg eller mine Folk kunne gøre det, der er en Mulkt paa mange Hundrede Kroner derfor. Saaledes staar det for Tiden: Naar jeg gaar op og køber Øl paa en Restauration, saa er det for Forhandling og Salg, og den Opvarter, der hjælper mig med at blande det, begaar en Forbrydelse, han kan mulkteres for. Det er den Tilstand, man saa let kommer ind i ved den nye Stat. Naar man saa oven i Købet begynder at frygte for, at man ikke skal faa alle de Millioner ind, saa ledes man videre og videre med Forbud og Straffebestemmelser, indtil man tilsidt indretter hele Samfundet som et Lughus egentlig, hvor ingen kan røre sig. Nu have vi haft den gamle Sukkerstat, som vi have været vel fornøjede med. Naar det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (S. Pedersen) nu siger, at det er saa mageløst, at vi kunne faa Sukkertolden nedsat og en Ølstat i Stedet, saa beder jeg det ærede Medlem spørge rundt om i Bryggerierne og spørge alle dem, der have med Salget at gøre, om de ville have denne Stat, om det er en Tilstand, man skal være taknemlig for i Stedet for den, vi en Gang ere vant til, og som i Virkeligheden ikke har virket generende. Men jeg ser det navnlig fra det Synspunkt, at man for at faa denne Omlægning har maattet stride til disse drakoniske Bestemmelser, der, naar de overhovedet skulle anvendes, ville have de største og forfærdeligste Ulemper for hele Samfundet. Naar den ærede 1ste Landstingsmand for 8de Kreds (Breinholt) forleden Dag sagde: Vi skulle ikke være fejge, siger jeg, det er rigtigt: Udvalget har ikke været fejgt; De ere gaaede paa med Dødsforagt, om jeg saa maa sige. De have ikke nægtet sig noget, De støttede Finansministeren; jeg vil snarere sige: Fejghed skal man ikke beskylde Dem for, men lidt Driftighed, maasse lidt Dumdriftighed,

maasse lidt Mangel paa Hensyn til, at man ikke skal gaa hen og skabe Forbrydelser ud af en Ting, som hidtil har været fuldstændig lovlig og tilladelig; man skal ikke skabe Forbrydelser og en hel Sværm af Angivere og Forbrydere ud af alt det. Det skulde man dog have betænkt lidt, før man var saa dristig. Jeg diskuterede med det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds om dette Spring ud i Mørket, og tror nu det ærede Medlem, at disse Vædringsforslag ere Stødpuder, der ere behagelige at falde ned paa, og som skulle gøre, at jeg skulde være med til dette leap in the dark, saa vil jeg sige, som jeg sagde allerede den Gang: Nej, det Spring vil jeg ikke være med til, og jeg er overbevist om, at de Paragraffer og Straffebestemmelser, som de Herrer her ere i Færd med at føre ind i Verden ved disse Vædringsforslag, ville saa langt fra at være Stødpuder, blive — haaber jeg — Naalepidser og Klippepidser, hvor de Herrer med al denne Ølstat skulle blive saaledes spiddede, at De i alt Fald om et Par Aar komme og ville snakke videre om den Ting. Men det er maasse ogsaa Meningen, og det kunde det 1ste ærede Medlem for 6te Kreds have godt af at forberede sig paa. Thi naar vi nu have faaet denne Lov igennem, saa vil om et Par Aar alle sige, at det er umuligt at opretholde den, uden at vi tillige faa en Stat paa Brændevin. Saa kommer Pressionen paa, og saa kommer jo det, som de Herrer jo vistnok meget nødig ville for Øjeblikket, men som de nok ville blive nødt til: saa faa vi gennemført en Spiritusstat baade for Øl og Brændevin. Jeg for mit Vedkommende skal være meget glad derved, jeg finder det korrekt og principrigtigt, men der er maasse andre, der ikke rigtig have tænkt paa det. Jeg tror overhovedet, at de Herrer, der nu ville have os til at vedtage disse Lovbestemmelser, heller ikke rigtig vide, hvor de falde ned.

Formanden: Der var i Begyndelsen af den ærede Talers Foredrag en Anke, som jeg kunde sjerne. Det var en Bemærkning med Hensyn til Lovforslagets § 13. Det er altsaa i Grunden ikke et Vædringsforslag, som foreligger, men det bliver det samme, da det nu er bragt paa Bane. Den ærede Taler læste med Føje, lige efter Ordene, § 13 saaledes, at det maatte blive en Mangel, at der staa "overtræder det i § 2 indeholdte Forbud". Oprindeligt var der kun et Forbud, som allerede bemærket, i § 2, nu er der kommet flere. Der skulde altsaa i Stedet for Singularis "det" staa Pluralis "de". Det er allerede bemærket, men jeg